

върши нѣщо, за което нѣмаше достатъчно сили? Оная ноќь, отъ която той очакваше да се роди хубавия денъ за хората, го сдѣвка въ ужаситѣ си. Неговото ли щастие трѣбаше да бѫде изкупителна жертва за хората?

Чува веселието отъ горния етажъ и не може да сдѣржи сълзитѣ си. Той би понесълъ всичко. Мисли за Надя и не може да сдѣржи сълзитѣ си. И тя ли трѣбва да бѫде жерть?

Пристѣпва до писалищната маса и сѣда въ креслото. Навежда глава и се загубва въ мѣжа и мисли.

Надя влѣзе въ стаята, той не помрѣдна. Тя се спрѣ до вратата и замислено го загледа. Какво прави мѣжкътъ ѝ? Размисляше нѣщо, което ще пише? Тази му е любимата поза. Нищо не е написалъ до сега.

Тя се доближи, сложи рѣжка на рамото му:

— Какво правишъ? Не се ли забавихъ?

Той трепва, повдига глава:

— Това си ти!

Тя изпитва странното чувство, че говори съ кукла. Каквътъ е нейниятъ съпругъ? Защо е така неподвиженъ, защо не се вѣлнува, когато я гледа? Тя прави усилия надъ себе си и казва:

— Защо не ме цѣлунешъ?

Сѫщевременно колѣничи предъ него и слага главата си на колѣнетѣ му. Той повдига рѣжката си, която трепери, и погалва коситѣ ѝ.

— Защо правишъ това?